11/03/2022

Βρυούλων Παντελεήμων: Καιρός να παρακαλέσουμε την Παναγία

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Του Σεβ. Μητροπολίτη Βρυούλων κ. Παντελεήμωνος

Η ευλάβεια του λαού μας προς την Υπεραγία Θεοτόκο, κορυφώνεται την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, με την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου.

Ο Χαιρετισμός “χαίρε δι ής η χαρά εκλάμψει” που είναι ο πρώτος χαιρετισμός του Ακαθίστου Ύμνου, έχει ως θέμα τη χαρά.

Όλοι οι άνθρωποι θέλουν να είναι χαρούμενοι. Ο άνθρωπος πλάστηκε για να ζεί εν χαρά. Οι πρωτόπλαστοι μέσα στον κήπο της Εδέμ, ήσαν γεμάτοι χαρά, γιατί δεν

είχε εισχωρήσει η αμαρτία στη ζωή τους. Ασκίαστη η χαρά τους, επισκιάστηκε, μόλις διαπράχθηκε το πρώτο αμάρτημα. Φυγαδεύτηκε η χαρά, για να ακολουθήσει η “έξωση” τους από τον Παράδεισο, με επακόλουθο τον Αδαμιαίο θρήνο.

Απαρηγόρητος ο Αδάμ, “εκάθισε απέναντι του Παραδείσου και την ιδίαν γύμνωσιν θρηνών, ωδύρετο”.

Αυτός ο θρήνος εκόπασε, όταν η Θεοτόκος “έτεκε Θεόν ενανθρωπήσαντα ” και ακούστηκε το Αγγελικό μήνυμα της χαράς,

” Ιδού Ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην ήτις έσται παντί τω λαώ” . Η Ανάστασις του Κυρίου, είναι η κατεξοχήν εορτή της χαράς γι αυτό και ο χαιρετισμός προς τις Μυροφόρες είναι το “χαίρεται”.

Η Χριστιανική χαρά δεν είναι Χίμαιρα (φαντασιολογία)! Είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος, για όσους ζούν “εν Χριστώ”.

Χαίρει η Κεχαριτωμένη που με τον άσπιλο τόκο της, “έτεκε Θεόν ενανθρωπήσαντα” και έγινε η “της χαράς αιτία”, το εργαστήριο της χαράς και το όργανο της πνευματικής αναδημιουργίας του κόσμου και του ανθρώπου.

Μέσα σε έναν κόσμο που απέπνεε έντονη την δυσοσμία της αμαρτίας, σε μια ατμόσφαιρα ηθικής διαφθοράς, η Παναγία έγινε της ευωδίας το σεπτό σκήνωμα και το δοχείο της Χάριτος του Θεού.

Τι να πρωτοθαυμάσουμε;

Την ταπείνωσή της, την υπακοή της στο Θείο Θέλημα,την ευλάβεια, τη σύνεση και σεμνότητα Της; Αλλά εκτός από την αρετή και την πίστη της στα παράδοξα για την ανθρώπινη λογική, λόγια του Αγγέλου.

Έγινε η Παρθένος “οσμή της Χριστού ευωδίας”. Ευωδία πνευματική, που πολλές φορές ο Θεός επιτρέπει, να νιώθουμε και με τις αισθήσεις μας, όταν προσκυνούμε ιερές εικόνες που μυροβλύζουν και τα χαριτόβρυτα Άγια Λείψανα.

“Ευωδία Χριστού” και η ζωή μας, κατά τον Απόστολο Παύλο “Χριστού Ευωδία εσμέν” όταν την ψυχή μας διατηρούμε καθαρή από πάθη.

Πέρασαν από τότε δύο χιλιάδες και πλέον χρόνια. Η χαρά όλο και λιγοστεύει.

Η ατμόσφαιρα που ζούμε γίνεται όλο και περισσότερο ασφυκτική. Χάνεται θαρρείς ο ζωογόνος αέρας της Χάριτος του Θεού.

Αδελφοί μου•

Είναι καιρός να παρακαλέσουμε την Παναγία που είναι η “ακοή της σιγής των δεομένων”. Που ακούει αυτούς που την παρακαλούν σιωπόντες. Που ακούει τη σιωπή των ανθρώπων που πονούν. Αυτήν την Παναγιά που όλη η ζωή της υπήρξε μια απέραντη σιωπή, να ακούσει την κατάληξη αυτού που έγραψε την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου :

“Δεξαμένη την νυν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας και της μελούσης λύτρωσε κολάσεως, τους Συ βοώντας Αλληλούια.